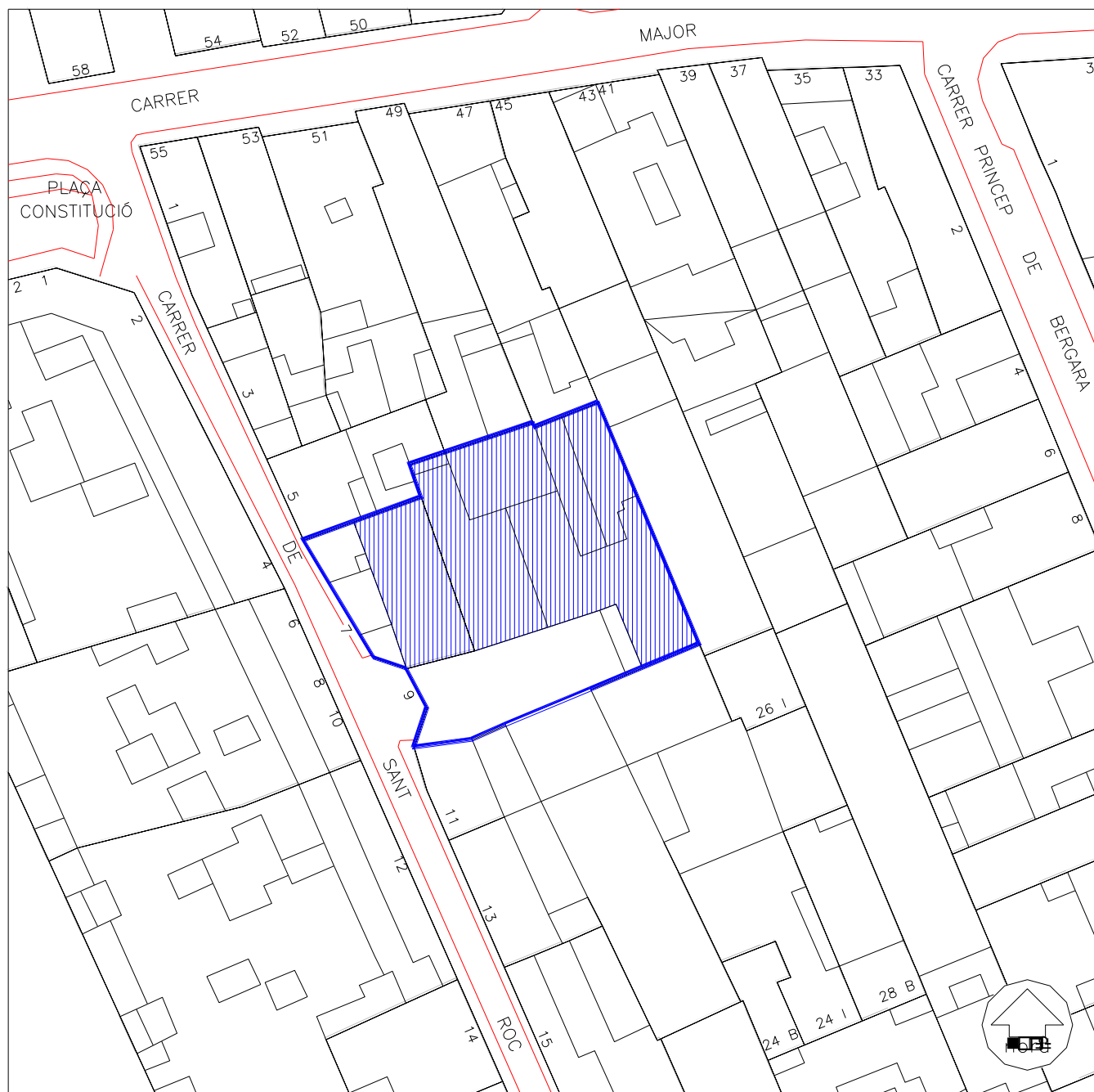

ADREÇA PRINCIPAL:

Sant Roc, C. de, 7-9

ADREÇA PRINCIPAL: Sant Roc, C. de, 7-9

DENOMINACIÓ: Cal Pau de l'Arna

CRONOLOGIA I AUTOR/S: S. XVII (?)

US ORIGINAL: Masia

US ACTUAL: Tallers i habitatges

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

Hospitalet, 1981.

Vista de la façana principal perpendicular a la línia del carrer (Desembre 1994)

CITES:**(PEPPA)**

"Masía de planta basilical orientada a Sur. De la familia II tipo 3 según la clasificación de Danés i Torras".

(CASAS, 1986 A)

"Masia completament envoltada per l'amuntegament de la urbanització moderna. Tant a la casa de pagès com a l'altra banda del carreró, podem veure rellotges de sol..." (p. 22)

(Hospitalet, 1981)

"Al carrer de Sant Roc, 7 i 9. Pertany al tipus basilical més característic de les masies de l'Hospitalet. Potser és del segle XVII. Té cornisa sota les golfes" (punt 39)

VALORACIÓ:

La masia coneguda com a Can Pau de l'Arna és l'única que s'ha mantingut enclavada dins dels terrenys on durant el darrer quart del XIX es produí el primer eixample de l'Hospitalet. Segurament es tractava de l'única casa de camp amb entitat que hi havia en aquella extensió.

La seva pervivència va hipotecar la urbanització d'aquesta part de l'eixample i fins i tot la mateixa alineació del carrer Sant Roc que presenta una lleugera variació respecte l'ortogonalitat de l'eixample. Es per això que, actualment, el carrer Sant Roc és el que presenta menys exemples d'arquitectura del XIX de tot el conjunt de l'eixample.

A nivell parcel·lari es pot comprovar com, a més, la masia devia continuar mantenint l'explotació agrícola -potser només horts en règim intensiu- fins ben entrat el nostre segle en què començà a fragmentar-se.

El resultat final de tot aquest procés és força atípic. La masia -orientada com és lògic a migdia- presenta la seva façana lateral al carrer, del qual es troba lleugerament separada per una tanca. En canvi, la seva façana principal s'obre a l'interior de la parcel·la, on conserva un important espai de pati. L'accés al recinte es produeix des d'una reixa metàl·lica oberta a la tanca.

La pèrdua d'entitat de la masia com a residència d'explotació agrícola ha fet que la seva estructura original s'anés alterant al llarg del segle. Hi ha una subdivisió interior d'habitatges i un aprofitament industrial dels baixos que no han conservat en absolut la primitiva distribució.

Malgrat tot, el cos principal i la galeria annexa manté fidelment la fesomia de l'antiga masia, que ha quedat com un veritable reducte rural enmig de la urbanització recent dels solars veïns.

PROTECCIÓ:

Nivell B

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Abans de plantejar-se qualsevol actuació arquitectònica, caldria un acurat treball de camp i de documentació històrica que permetés esbrinar i delimitar les estructures de l'antiga masia que cal preservar.

Malgrat que les subdivisions interiors que ha sofert la masia han modificat la distribució primitiva, a les actuacions futures s'hauria de tendir a recuperar els

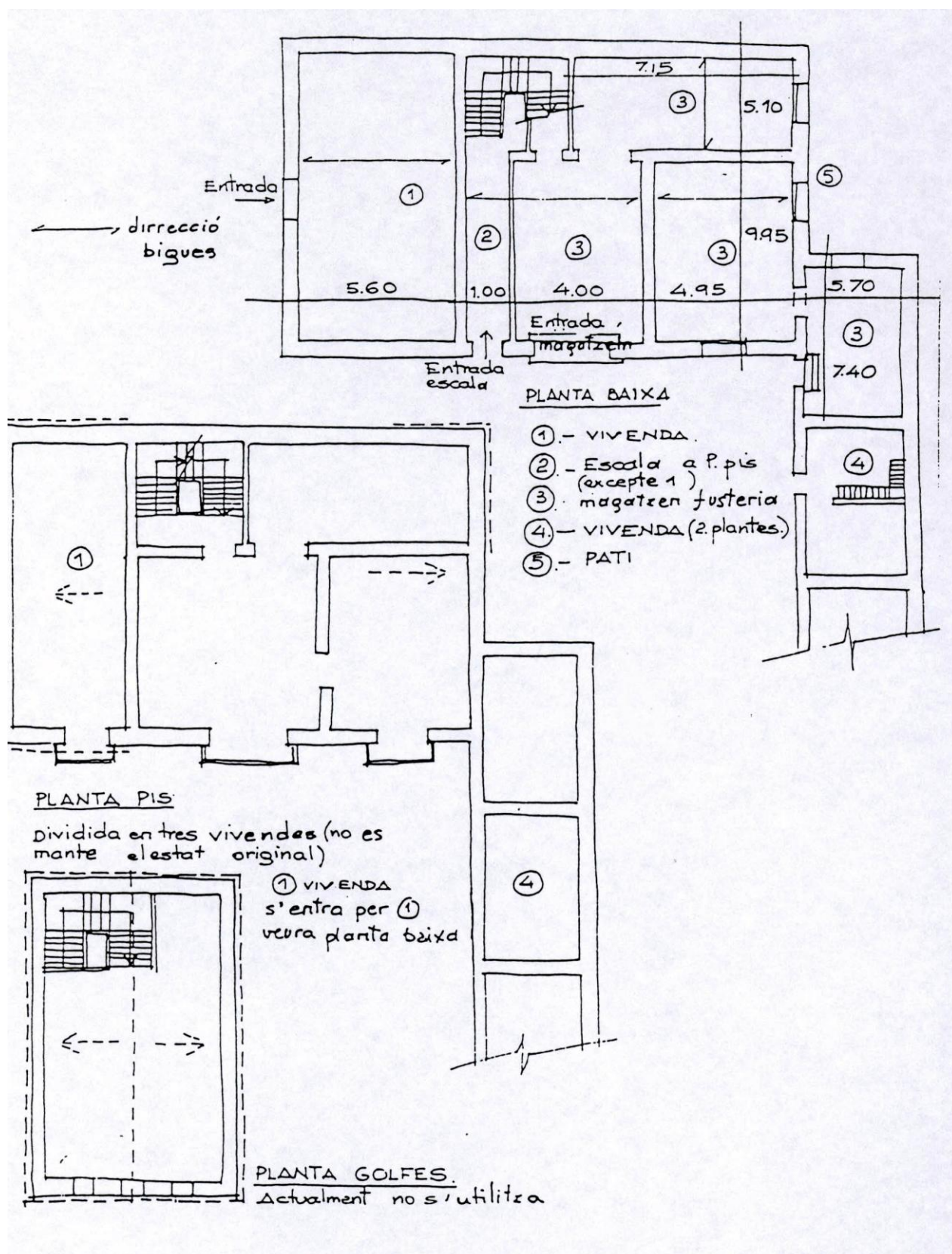

elements fonamentals de l'organització tipològica. Es igualment important l'actuació que s'haurà de fer a les façanes per tal de restaurar-les.

Tot i la presència d'elements de pedra als brancals i llindes de les obertures, és força versemblant que bona part del parament del mur sigui de tàpia. Caldrà per tant tenir una extrema cura en la seva conservació. Es desaconsella un repicat general. La restauració hauria de recuperar l'encintat de la façana.

La tanca del recinte hauria de tenir, igualment, un tractament homogeni que permeti emfasitzar la propietat interior.

Croquis planta (PEPPA, 1987)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

La modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000, requalifica la finca com a 15 (conservació de l'estructura urbana i edificatòria), d'acord amb la protecció que s'otorga a la masia, i es manté l'actual qualificació de 12 a la parcel·la que queda darrera dels números 13 i 15 del carrer Sant Roc.

La pervivència de la inflexió del carrer no fa si no recordar el distint origen d'aquesta propietat respecte la urbanització de l'eixample del segle XIX. Es important el manteniment de la cort.

